

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 19 JANUARIJ.

De 2000 soldaten meer.

Het aandeel des legers voor 1869, is nog niet gestemd door de Kamers, en nogmaals komen wij hun voor hunne oogen leggen, zegt het *V. Land*, dat niets, volstrekt niets, eene vermeerdering van 2000 mannen vereischt, zooals zij het verleden jaar besloten hebben.

De toestand van Europa is rustig; slechts kan de oorlog ontstaan tusschen Pruisen en Frankrijk, en de beide gouvernementen dezer landen houden er aan om te verzekeren dat de vrede niet zal gestoord worden. Alle gelegenheden nemen zij waar om hunne vrede-lievende inzichten te betoonen.

Het Belgisch gouvernement heeft dan geenszins noodig van twee duizend soldaten meer onder de wapens te roepen en aldus twee duizend families meer in de droefheid en vele in de ellende te dompelen. Onze nationaliteit is buiten alle gevaar, en ware zij het niet, die 2000 mannen zouden ze geenszins bevrijden.

In plaats van dien hatelijken en nutteloozen maatregel te nemen, behoorde het ministerie zich toe te leggen om het lot der werkende klassen te verbeteren, om de kwalen te lenigen die zijn overdreven militarismus te wege heeft gebracht; 't is al te veel dat er verleden jaar talrijke huisvaders hunne families hebben moeten verlaten om soldaatje te spelen; 't is al te veel dat er een zoo groot aantal miljoenen verkwt zijn geworden in fortifikatie die, nauwelijks gemaakt, afgebroken zijn geworden; het is al te veel dat men den koophandel, nijverheid en landbouw benadeeld heeft om de krijgsmacht van Frankrijk en Pruisen na te gaan.

De financie minister van Frankrijk heeft den tijd bepaald voor het afleveren en uitwisselen der ontmunte geldstukken, verlengd tot 28 februarij aanstaande.

Het Belgisch gouvernement zou denzelfden maatregel moeten nemen; dezelfde redens bestaan voor ons land gelijk voor Frankrijk.

Er valt te twijfelen of dit met den wil van onzen almachtigen franschen minister zal overeenstemmen. Minister Frère heeft reeds in het Senaat, waar men hem daar naar vroeg, verklaard dat zulk een maatregel tot niets kon strekken; het is genoeg gekend dat hij niet ligt van zijn gedacht zal afgaan.

't Ware eventwel mogelijk dat hij er ditmaal niet gemakkelijck van tusschen kon. Om bovengemelde tijdverlenging in Frankrijk te mogen toelaten, hebben de mogendheden, onder welke de overeenkomst voor de ontmuntung bestaat, over die zaak moeten onderhandelen; en het ware tegen den rechten zin van aan Frankrijk een voordeel toe te staan dat men aan België weigeren zou. De overeenkomst moet, voor al de landen die er in betrokken zijn, dezelfde gevolgen hebben.

Ziekte van den Prins.

Sedert eenige dagen bestat men eene lichte verbetering in den toestand van den erfprins.

Het schijnt dat de jonge erfprins den smaak van zijnen grootvader voor de muziek heeft geërfd. Men weet dat Leopold I, gedurende zijne laatste ziekte, zich uren lang op de Piano, de meesterstukken der deutsche muziek, deed voorstellen. Sommige instrumenten doen veel vermaak aan den jongen zieke, en dienaangaande vertelt men het volgende aandoenlijke geval:

De Koningin opgemerkt hebbende dat vooral het harpspel aan haren zoon behaagde, heeft zelve hem dit genot willen bezorgen. Zij heeft zich dus, te midden harer treurige bezorgd heden, op 't leeren spelen der harp toegelegd en dank aan de lessen eener jonge bekwaame meesters, heeft zij spoedig een veezenlijk talent in 't harpspelen bekomen, en 't is zij die thans voor haren zoon speelt, om hem zoo al eenige verlichting in zijn liden te bezorgen.

Verder leest men in den *Mémorial diplomatique*:

Nu zes weken geleden, zijn wij de eersten geweest om aan te kondigen, dat de ziekte waardoor de hertog van Brabant was aangedaan, een meer zachter karakter begon aan te nemen; sedert is de toestand gedurig verbeterd en de hoop op eene volkomen genezing vermeerderd.

Die hoop, volgens men ons uit Brussel meldt, is bijzonder op deze omstandigheid gesteund, dat de jonge zieke gelukkig den bedenkelijksten tijd is doorgelopen. De geneesheeren hadden gevreesd dat de invloed des winters, die den prins zou verplicht hebben in verwarmde appartementen te blijven zonder de buitenlucht te kunnen inademen, de benauwdheid, zou verergerd hebben waaraan hij onderworpen is; de zachtheid van het jaargetijd, die toelaat menigmaal de lucht te vernieuwen heeft deze vrees doen verdwijnen, en hoe meer wij de lente naderen, hoe meer de verbetering voortgang belooft te doen.

Vermakelijke geschiedenis.

De *Figaro Programme* verhaalt de volgende vermakelijke geschiedenis:

« Koning Lodewijk I van Beieren, beminde zeer veel de dramatische kunst, en had veel genegenheid voor de toneelspelers, welke dezelve goed wisten uit te voeren. Toen de beroemde toneelspeeler, Mad. Cramer, 50 jaren dienst te lide, verleende de koning haar eene vertooning ten haren voordeele, waarin zij de rol van vrouw van den boschwachter, eene van hare beste, in het stuk *de Jagers*, van Illend, vervulde.

« Na de vertooning, bij welke de zaal opgepropt van volk was, boden hare kameraden haar in het hotel de *Groene Boom*, gelegen nabij den Isar te München, een klein feest aan; dit hotel was destijds de verzamelpaats der artisten, en koning Lodewijk, trad er des avonds ten 11 ure onverwachts binnen.

« Mad. Cramer, welke met den rug naar de deur gekeerd was, kon den koning niet zien hinnen treden, die haar de handen voor de oogen houdende, zegde:

« — Wie ben ik?

« — Ah! gij zijt het nogmaals, M. L., zegde Mad. Cramer lachende; gij kunt den koning zeer goed nabootsen.

« — Ah! riep de koning uit, hij boost mij na. Ik zou dit wel willen zien; aar het werk dus, L. boost mij na.

« — Ik verzoek Uwe Majesteit mij hiervan te ontslaan, antwoordde de komiek verlegen.

« Doch de koning droog aan en voegde er na vele wegeringen, bij:

« — Ik wil het en uw koning beveelt het u.

« De toneelst gehoorzaamde; hij zette zich voor een tafeltje, en de stier van koning Lodewijk nabootsende, riep hij:

« — Koep mijnen geheimraad Riedl!

« — Bravo! zegde de koning, gij kunt mij niet beter nabootsen.

« — Wat verlangt Uwe Majesteit? vervolgde de kunstenaar, door den neus sprekende.

« — Ah! bravo, zeer wel! zegde nogmaals de koning; gij boost mijnen geheimraad zeer behendig na. Gij zijt een uitmuntend komediant, gelijk Illend zegt.

« — Riedl, ging de komiek voort, Riedl, zend morgen, op mijne bijzondere kas eene som van 200 guldens aan den komiek L.; hij is een verdienstelijke jongen; hij bezit in een hoogen graad de kunst om iemand na te bootsen en de verschillende personagen te verbeeld.

« — Schelm! riep de koning lachend, het is genoeg; doch ik sta mettemin uwe vraag toe.»

Men schrijft uit Luik, 17 januarij:

Twee luikse echtelingen, die gedurende een veertigtal jaren in goede verstandhouding hadden geleefd, waren tot eenen onderdom gekomen, dat men zich over de toekomst bekommerd, en men zich afvraagt of men eene schuilplaats en brood in zijne oude dagen zal hebben. De man zegde rechtzinnig en vertrouwelijk aan zijne vrouw: « Hadden wij slechts een dak om onder te wonen, ik zou niets meer vragen maar in weerwil van het goed beheer der keuken, hebt gij geene duit kunnen sparen, laat ons dus vertrouwen hebben in de toekomst, en... op Gods genade! — Wie zegt er u, Frans, dat ik niet heb gespaard? Ziedaar, zie!» En de oude sloor ging eenen zak halen dien zij sedert langen tijd verborgen had en vier duizend fr. inhield. Men oordeelde over de vreugde. De gelukkige echtelingen kochten een schoon huizeken in het welk zij gelukkige dagen slijten.

Is zulks niet eene zeer aangename verrassing? Ja zal de lezer zeggen; maar wat mij nog bovendien verwondert, is dat eene vrouw die zoo langen tijd haar geheim heeft kunnen bewaren. En indien deze vrouw, in plaats van haar geld te verbergen, het op intrest had gegeven, zou het verdubbeld zijn. Maar tot daar! laat ons toch de vreugde dezer brave echtelingen niet storen.

— Men leest in eene korrespondentie uit Brussel:

Het gaat hier als overal; men danst en dineert en de winter gaat voorbij met officiele en par-

tikuliere feesten, niettegenstaande het hof niet meedoet en de kroonprins ziek blijft. Zijn gestel biedt onbegrijpelijk lang wederstand aan de aanvallen der slooepende ziekte, waaraan hij lijdt. Al wat de wetenschap doen kan, wordt gedaan, om dit kostbaar leven te behouden, en tot op het oogenblik is men er in gelukt; maar ernstige hoop op genezing is er niet en de koning in de eerste plaats, maakt zich daarom trent zelfs geen illuse.

— Men leest in *la France*: De krisis van den Groot-Luxemburg is op het punt van te eindigen. De bestuurraad van den Est-Français heeft besloten geen hoegenaamd gevolg te gerenaan het plan van M. Tesch, dat het Belgische bestuur stellig weigert te bekrachtigen. Zulks is ten minste eene bevestiging, terzelfder tijd langs verscheidene kanten herhaald, en is ernstig genoeg geoordeeld geworden om eene gevoelige daling op de aktiën en obligatiën van den Luxemburg te doen ontstaan. Wij hadden dus gelijk te zeggen, dat de Est in geen een deele zou willen toestemmen, langs de kleine deur der zijdelingse middelen, in België te treden. Zijne weerdigheid gebood hem, voor het overig, aldus te werk te gaan. Dit besluit van den Est-Français stelt een einde aan alle dubbelzinnigheid.

— Vrijdag nacht heeft er weder een groote « sterrenregen » plaats gehad.

— Te Lier, heeft eergisteren, omstree 11 ure 's morgens, een onbekende zichzelf van den kop geschoten, op drij honderd meters afstand van den steenweg van Mechelen naar Lier. Het lijk is te Lier naar het gasthuis overgebracht. Deze ongelukkige was zonder middelen van bestaan, en men denkt dat de armoede de oorzaak van dien zelfmoord is.

— Men schrijft uit Bergen, 17 januarij:

In den nacht van 15 tot 16 is in de koolmijn genaamd *des Produits*, te Jemappes eene schrikverwekkende misdaad gepleegd. Men heeft den nachtwaker van die mijn, A. Guinet, verworpd vinden liggen. Deze misdaad had een diefstal ten doel, want men heeft opgemerkt dat er pogingen waren gedaan om de geldkist der maatschappij open te breken. De dader of daders zijn nog niet aangehouden.

— Men meldt de aanhouding van eenen bediende der kompanie van den Grooten Luxemburg, beschuldigd van 500 obligatie-coupons van gezegde kompanie gestolen te hebben, nummers 106501 en 107000, vervallende van 1 juli 1867 tot 1 januarij 1868. Volgens een blad is de aangehouene persoon zekere L...

— Geene grotere moedlijckheid bestaat er voor hoofdofficieren, die voor het welzijn hunner soldaten willen zorgen, dan hen, wanneer zij op marsch zijn, vooral in een warm klimaat, altijd van frisch drinkwater te voorzien. Fransche schrijvers hebben beweerd, dat gedurende den Italiaansen veldtocht meer soldaten zijn omgekomen door gebrek aan water, dan door eenige andere oorzaak. De heeren Babley en C^e hebben, om in deze grante behoefte te voorzien, een paar « filterwagens » gemaakt voor het Britsche leger in Indië, welke de aandacht alleszins waardig zijn. In het laatste nummer van de *Illustrated London News* vind men eene uitvoerige beschrijving en aanschouwelijke voorstelling van deze wagens. Zij houden 1000 liters water in, dat, door zand, houtskool en sponsen gefiltreerd, onder aan den wagen kan worden afgepat. Onzuiver water, dat men anders niet zou kunnen gebruiken, wordt op die wijs drinkbaar gemaakt, en op veruifte wijze verzorgd, dat het altijd koel blijft.

— Het plukken der verdroogde bladeren is een werk, dat meer waarde heeft dan wel heden denken, als men het met schrandrheid volbrengt. De afval der boomen, in de streken waar deze in overvloed voorhanden zijn, schafte eene overvloedige vette aarde, die, als er halve bijgevoegd is, ja, zoo voedig, kalk, asche en phosphaat, zeer koelbaar is voor de beemden en bouwlanden.

Men dient daarenboven in aanmerking te nemen dat een groot getal boomen, geplant langshenen de rivieren en in de beemden, een gebladerte met *zuur zap* hebben, hetwelk het gras der beemden opeet, als men het ter plaats laat rotten. Zijn vooral in deze verandering te vermelden, de populieren; alwie de meerschen doorloopt, moet hebben opgemerkt hoe armoezig de meerscheplekken zijn, waarop de bladen der boomen gevallen zijn. Het is bij misgreep dat men de verarmeding dezer plekken toeschrijft aan de schaduw der populieren; de voornaame oorzaak is de zuurheid der bladeren, die al rottende en de graswortelen hebben opgeeten.

De heer Louis Gossin heeft, in het Oise-departement (Frankrijk), proeven genomen, die de daadzaak ten volken hebben bevestigd. Overal, waar de landbouwers zorg droegen het geladerte op terpen, bemerkte men die kaleplekken

niet meer, welke men tot dus verre onder de populieren had gade gelagen.

— KIST ZONDER LIJK. — Men leest in de *Union Savoisienne*:

« In de parochie ** (Opper Savoie) heeft in de laatste dagen eene begrafenis eener kist zonder lijk plaats gehad. Men had de begrafenis toevertrouwd aan een soort van dorokop en al de toebereidselen voor de plechtigheid waren geëindigd.

« Het treurige meubel was nauwelijks onder zes voeten aarde begraven, toen men vrouwen en kinderen zag toesnellen. De overledene was op zijn doodsbod blijven liggen, vergeten door den dorokop welke de planken had aan elkander genageld, zonder te weten dat het lijk niet in de kist lag.

« Een schip was op 't oogen blik van te vergaan, en nogtans was er een jong soldaat welke gerust een stuk brood zat te eten. De scheepskommandant bleef voor hem staan en vroeg verwonderd: « Wat zie ik, die kerel schijnt nog den moed te hebben om te eten. » — Ongewettigd, antwoordde de koelbloedige soldaat, is het niet goed een klein broksten te eten als men zulken grooten slok moet gaan drinken?

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Men schrijft uit Meppel, 14 januarij: Gisteren avond overleed alhier mej. de wed. G. Everts, de oudste ingezetene der gemeente, in den hoogen ouderdom van 101 jaren en 6 maanden.

Gedurende 1868 is hier ruim een miljoen Ned. pd. boter ter markt gebracht, benevens ongeveer 5000 vette varkens. Door de hooge prijzen, die in den regel voor de laatste worden besteed en nu zelfs tot 60 cents per Ned. pd. geklommen zijn, heeft het mesten der varkens op uitgebreide schaal plaats.

Men schrijft uit Tilburg, 14 januarij: Heden middag kwam de trein van België 2 uren te laat aan; de vertraging ontstond door het breken van een der assen van een Kolenwagen, tusschen Westmeerbeek en Aarschot Geel der reizigers of bramten bekwaam eenig leiel, hoewel de trein nog in volle vaart was, toen de as brak.

Frankrijk.

DE GRIEKSCHE-TURKSCHE CONFERENTIE.

Paris, 15 januarij.

De *Public* geloof te weten dat de Conferentie gisteren beradslaagd heeft over de vorm van hare besluiten en over derzelver verzoerend karakter. Waarschijnlijk zullen de gevolmachtigden heden hunne sverzaamheden te einde brengen, en morgen zich vereenigen voor de onder-teekening der diplomatische protocollen.

De grieksche vertegenwoordiger heeft de zitting der Conferentie met bijgewoond.

De *Gaulois* zegt dat het tijd is geworden om aan te kondigen dat het kandidaatschap voor den troon van Spanje, welks geklukking de meeste kans heeft, datgene des hertogs van Aoste is. Wordt deze italiaanse prins gekozen, dan zal hij afzien van al zijne rechten op de kroon van Italië.

Rusland.

De gedachten van het publiek zijn in Rusland gevestigd op de openbare werken. Onder de voorgenomen werken behooren vooral: 1° het aanleggen eener haven te Oranienbaum, bestemd om als haven voor Sint Petersburg te dienen, waartoe concessie aan den bankier Stieglitz is verleend; 2° de vergrooting der haven van Liban, welke het middenpunt van den Russischen zeehandel moet worden; 3° de vergrooting der koopvaardijvloot, waartoe het plan eener maatschappij met een uit aandeelen bestaand kapitaal is gevormd. Aan de in aanleg zijnde spoorwegen wordt zoo ijverig gearbeid, dat de Keizer in het aanstaande voorjaar, wanneer hij de zuidelijke gewesten des rijkts bezoekt, denkelijk de geheele reis van Sint-Petersburg tot Odessa per spoorwag kan kunnen doen.

Terwijl het Russische gouvernement den spoorwegbouw aanmoedigt, tracht het de onnatige speculatie op dat terrein te verhoede. De spoorweglijnen, waarvoor in den laatste tijd concessie is gevraagd, zullen te zamen eene lengte van 20,000 kilometers uitmaken; het is, naar verzekerd wordt, 's Keizers verlangen, dat de regering slechts voor een vijfde gedeelte van dat totaal, namelijk voor 4000 kilometers, den aanleg in 1869 zal doen aanvangen.